

P o s u d e k

na diplomovou práci Andrey S o b o t k o v é napsanou na téma „Spotřebitelské smlouvy“ (stran 66; připojen seznam použité literatury).

Předložená diplomová práce obsahuje – kromě stručného úvodu i stručného závěru – ucelený pohled na úpravu spotřebitelských smluv u nás se širším přihlížením k právní úpravě spotřebitelských smluv jednak na Slovensku jednak v Evropské unii.

Již předem je nutno konstatovat, že diplomová práce je velmi solidně zpracovaný komplex nejednoduché a zároveň stále více aktuálnější problematiky spotřebitelských smluv u nás. Diplomantka při svých výkladech osvědčuje výbornou znalost platných právních úprav, a to jak soukromoprávních, tak veřejnoprávních. Erudovaný přehled po poměrně rozsáhlé použité literatuře dobrý obraz práce dokresluje. Co však zvláště v práci oceňuji, je pečlivě zpracovaná připojená judikatura Evropského soudního dvora. Je tomu tak zřejmě proto, že judikatura českých obecných soudů a Ústavního soudu v České republice je zatím v této občanskoprávní oblasti sporá. Kromě některých rozhodnutí obecných soudů o problematice cestovní smlouvy lze z poslední doby poukázat na nález Ústavního soudu ČR č. 3/06, kterého si diplomantka všímá a řádně cituje (str. 46). V tomto nálezu se Ústavní soud ČR zabývá jednou z nejobecnějších otázek spotřebitelských smluv, tj. vztahu autonomie vůle stran na straně jedné a ochranou tzv. slabší strany na straně druhé.

Pomine-li se celkem nadbytečný úvod zabývající se komunitárním právem (str. 10-17), diplomantka v následujících výkladech správně vychází nejprve z vymezení základních kategorií spotřebitelského práva, ať již jde o vlastní pojem

spotřebitelské smlouvy, dále o pojem spotřebitele a konečně o pojem dodavatele. V této souvislosti si diplomantka bystře všímá v našem právním řádu rozporně upraveného pojmu spotřebitele. Závěrem svých výkladů diplomantka dochází k přesvědčení, že by bylo na výsost účelné stanovit jen jednu obecně platnou definici spotřebitele.

Ve svých dalších výkladech se diplomantka zabývá jednotlivými zvláštními druhy spotřebitelských smluv (distanční smlouvy, smlouvy uzavírané mimo prostory obvyklé k podnikání, smlouvy o time-sharingu, finanční smlouvy uzavírané na dálku). Stranou její pozornosti však zůstala zcela úprava cestovní smlouvy.

I ve všech těchto dílčích výkladech diplomantka osvědčuje již výše zmíněnou výbornou znalost pozitivních úprav se zaměřením se na prvky zvláště významné právě pro spotřebitelské smlouvy, tj. zejména na informační povinnosti, na odstoupení od smlouvy, neplatnost smluv. Správně je věnována pozornost i v zahraničí stále více aktuálnímu problematice nepřiměřených smluvních podmínek a spolu s tím i vzájemnému vztahu kogentních a dispozitivních norem, které se uplatňují v této právní oblasti. Svě výklady završuje diplomantka správně upozorněním na významné obecné závěry výše cit. nálezu Ústavního soudu ČR.

Svě výklady završuje diplomantka úvahami jednak o koncepci spotřebitelské politiky do roku 2010, jednak úvahou o tom, jak by měla podle ní nejspíše vypadat budoucí úprava spotřebitelské problematiky. Na jedné straně se přitom přiklání k závěru, že by bylo vhodné vytvořit spotřebitelský kodex. Jeho nedostatky však spatřuje v tom, že takovýto kodex by nutně slučoval prvky soukromoprávní a veřejnoprávní. O takto diplomantkou tvrzeném nedostatku kodexu však lze

v současném období vyslovit pochybnost.

Nicméně některé kritické připomínky nic nemění na závěru o vysoce kladném hodnocení diplomové práce. Obsah i způsob zpracování, jakož i dobře zvolená systematika práce svědčí o tom, že diplomantka je schopna a způsobilá samostatně a přemýšlivě uvažovat. Zároveň zbývá ocenit i původní zvolenou systematiku práce, která je velmi přehledná, jakož i jasný a srozumitelný způsob vyjadřování.

Při ústní obhajobě doporučuji zabývat se problematikou budoucí úpravy spotřebitelské problematiky.

Předběžně hodnotím práci : v ý b o r n ě.

Prof. JUDr. Jiří Švestka, DrSc.